

når man kalder en nedskæring, at man målretter udbetalingen efter borgernes faktiske behov. Hvis man skulle målrette efter behovet, så burde man da tværtimod øge boligstøtten.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal starte med at takke hr. Flemming Oppfeldt for præciseringen af, at der er tale om nedskæring.

Jeg synes måske, det vil lette sagsgangen i Folketinget, hvis man i stedet for at forsøge at camouflere det med positive ord gik mere til biddet fra starten, om man så må sige, og sagde, hvad det var, vi diskuterede, nemlig at regeringen skærer i boligstøtten.

Det fremgår af svaret fra Ældre Sagen i et bilag til Socialudvalget, at 80 pct. af besparelserne vil ramme pensionister. Det er hovedsagelig førtidspensionister.

Nu er det jo ikke så lang tid siden, vi lavede en førtidspensionsreform, og jeg vil spørge, hvad det er, der gør, at regeringen og Dansk Folkeparti nu kaster sig over førtidspensionisterne. Hvad har de gjort af ondt, siden de skal bidrage med 80 pct. af besparelserne? Er indkomsterne for høje? Er det det, der er vurderingen, eller hvorfor skal lige præcis de betale? Jeg forstår det ikke.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Man kan sige, at de, der bliver ramt af det her forslag, er alle, der modtager boligsikring og boligydelse. Bare nogle mere end andre, og hvorfor skal der være den forskel?

Det er jo, fordi man har erkendt, tror jeg – eller det vil jeg gerne have Venstres ordfører til at bekræfte – at det her det kommer til at ramme, og det kommer til at ramme kontanthjælpsmodtageren og førtidspensionisten og den arbejdsløse, som i dag får boligsikring. Og det kommer til at ramme dem to gange hårdere, end det rammer pensionisten.

Vi synes ikke, at de skulle rammes, hverken pensionisten eller de andre svage grupper, men vi vil gerne have en forklaring på, hvorfor kontanthjælpsmodtageren skal rammes to gange hårdere end pensionisten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Oppfeldt ordet? Så går vi videre i ordførerrækken.

René Skau Björnsson (S):

Det her lovforslag, der er pakket ind i ord som »målrette boligstøtten« og »gøre den mere behovsafhængig«, er reelt et besparelsesforslag, som vil skære godt 30 mio. kr. af boligstøtten næste år og i de kommende år.

Her i Folketinget og for regeringen og for Dansk Folkeparti er 30 mio. kr. måske ikke så meget, men for den studerende, førtidspensionisten, den arbejdsløse, er det mange penge, rigtig mange penge.

Når en familie med to voksne og et barn som f.eks. Christina Hansens familie fra Ribe, der blev omtalt i B.T. i onsdags, kun har 100 kr. at leve for om dagen, så betyder boligsikringen og den fremtidige ændring meget. Og uanset hvilke ord man anvender om det her lovforslag, kommer vi ikke uden om, at der er tale om en forringelse af boligstøtten.

I stedet for ærlig snak over for vælgerne og oppositionen forsøger regeringen med det her forslag at camouflere besparelser på overførselsindkomsterne som »målretning af boligstøtten«. Det er en retorisk forvanskning af virkeligheden, når regeringen forsøger at gennemføre store besparelser under betegnelsen behovsafhængig opregulering.

Der er nogle i Danmark, der er fredet for nedskæring og besparelser på grund af løftet om skattestop, men den arbejdsløse lejer eller førtidspensionisten, der er lejer, folk, der ikke råber op på samme måde, og som man så godt kan hente millioner af kroner hos, de bliver ramt.

Af bemærkningerne til det her lovforslag fremgår det, at for boligydelse, dvs. den støtte, der gives til pensionister, finder den hidtil gældende reguleringsmetode fortsat anvendelse. Man fritager pensionisterne for de ubehagelige ændringer. Det er da interessant, at pensionisternes boligydelse stadig skal beregnes ud fra de gamle regler ifølge det forlig, der er indgået på satspuljeområdet, mens andre modtagere af boligstøtte får forringet deres forhold. Hvorfor skal der være den her forskelsbehandling, hvorfor er det lige, at den arbejdsløses boligstøtte skal justeres med en lavere faktor end pensionistens boligstøtte?

Kl. 13.15

Der er ikke nogen fornuftig forklaring. Udgifterne er de samme, og de penge, man har til rådighed, er lige så få hos pensionisten som hos førtidspensionisten, så det er svært at finde logikken.